

'Sygn. akt III Cz 1228/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SO Lucyna Morys-Magiera

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 lutego 2014 r.

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko E. W.

o podwyższenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 27 sierpnia 2013 r., sygn. akt III RC 870/12

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt III Cz 1228/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy sprostował omyłkę pisarską w uzasadnieniu wyroku przez zastąpienie w akapicie czwartym kwoty „250 złotych” kwotą „150 złotych” a w akapicie piątym kwoty „50 złotych” kwotą „150 złotych”.

W zażaleniu pozwana domagała się uchylecia tego postanowienia zarzucając, że jest przedwczesne, bo nie powinno zapaść przed rozpoznaniem apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W świetle ustaleń, jakich w sprawie dokonał Sąd Rejonowy przedstawiając je w pisemnych motywach wyroku nie może ulegać wątpliwości, że określenie w dalszej części tych motywów kwoty dotychczasowych alimentów oraz sumy, o jaką alimenty podwyższono nastąpiło z oczywistą omyłką pisarską.

Sąd Rejonowy wszak ustalił, że dotychczasowe alimenty w ugodzie zawartej przez strony określone zostały na 150 złotych miesięcznie. Podwyższył zatem w wyroku do kwoty 300 złotych alimenty z kwoty 150 złotych, a nie z kwoty 250 złotych, jak przez omyłkę podał w rozważaniach uzasadnienia, zasądził alimenty wyższe o 150 złotych niż ustalone w ugodzie, a nie o 50 złotych wyższe, jak omyłkowo wskazał w motywach wyroku.

Oczywista omyłka pisarska w uzasadnieniu wyroku podlegała sprostowaniu w oparciu o stosowany odpowiednio art. 350 § 1 k.p.c.

Skoro chodziło o sprostowanie w uzasadnieniu wyroku oczywistej omyłki pisarskiej, wydanie postanowienia w tym przedmiocie nie mogło mieć żadnego wpływu na wynik postępowania apelacyjnego.

Dlatego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.